

[Lis Noer Holmberg]

fatte. Når man har været tilknyttet en mindre virksomhed, hvor man f.eks. skulle have installeret en malerkabine, har det firma, der har installeret den, helt nøjagtigt givet den konstruktion, der skulle til. Det er stadig væk tilladt det enkelte menneske også at tæske både med hensyn til at tage briller og høreværn på og lukke dørene, som brandvæsenet helt klart har stillet nogle normer for.

Jeg synes selvfølgelig, som jeg sagde, at det vel var kommet for at blive, men jeg synes, at SF kører det op på et plan, hvor det slet ikke hører hjemme. Jeg tror, mange små virksomheder klarer sig udmærket, og desuden har vi altså stadig væk hver især en praktiserende læge, vi har vores skadestuer. Vi har altså mulighed for at blive behandlet, hvis man skulle komme ud for en ulykke.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg er selvfølgelig ked af, hr. Erik Larsen, at nattesøvn er røget, og at også hr. Glistrups frokost er røget. Det må jeg så tage på min kappe. Jeg kan da i hvert fald godt se, selv om jeg ikke er landbrugskyndig, store forskelle mellem de arbejdspladser, der er f.eks. inden for landbruget, og andre. Der er da forskel på at gå i en stald, men det har da været omtalt meget, hvad man får af at gå dér, f.eks. i en grisestald. Det giver landmanden åndedrætsbesværigheder. Der er bestemmelser om, hvorledes en traktor skal afskærmses og sådan noget. Da vi for 3-4 år siden stillede forslag om, at der skulle være BST på det grønne område, var det da netop af hensyn til sprøjtegifte. Jeg kender ret mange landmænd, der har haft problemer med det. Det er da også almindelig kendt.

Fru Lis Noer Holmberg kørte nu op med en malerkabine og sådan noget. En malerkabine er noget, der er fantastisk nødvendigt, vil jeg nok sige. Selvfølgelig kan man sige, at folk selv skal bruge indersiden af hovedet. Det ved jeg alt om, og det var akkurat det, jeg sagde, da vi behandlede det eneste forslag, som regeringen er kommet med i de sidste 5 år, nemlig at direktører nu også skal straffes med fængsel. Da sagde jeg, at arbejdstagerne som sådan naturligvis må kunne straffes i lighed med alle andre, hvis ikke de lever op til det, de skal.

Men netop om dem, der arbejder med maling, må jeg sige, at jeg har arbejdet i 20 år inden for malerfaget som matros i hvert fald. Det er

noget af det, vi arbejder mest med. Jeg har set adskillige sygdomme med baggrund i terpentin og epoxy, og hvad ved jeg, og det er ret så alvorlige skader. Jeg tror, at jeg har et kendskab dér, der er meget stort. Jeg kender også malere inden for fagbevægelsen, der må gå på pension før tiden. Det er noget af det farlige. Jeg vil bede om, at fru Lis Noer Holmberg kommer med ud næste gang i nogle af disse arbejdsskadeforønelser, som bl.a. hr. Glistrup har været med ude i, således at hun kan blive konfronteret med nogle af de mennesker, der virkelig har fået arbejdsskader på deres krop. Det er rigtigt, man har en læge, men det er da også, hvis man læser i Ugeskrift for Læger, ganske almindelig kendt, at læger ikke ved ret meget om, hvad arbejdsskader er, og derfor ikke videregiver de oplysninger, de har med baggrund i arbejdsskader.

Samtidig har samtlige arbejdsmedicinske klinikker med undtagelse af Vestsjællands Amt over 3 måneders ventetid. I Sønderjyllands Amt er der 9 til 12 måneders ventetid for at komme til en behandling. Så dårligt er det simpelt hen. Så vidt jeg husker, sidder fru Lis Noer Holmberg selv i et amtsråd - nå ikke - men der er i hvert fald mange af de amtsråd, der slet ikke lever op til det, de burde.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Arbejdsmarkedsudvalgets formand har unægtelig ved sine to indlæg sat fingrene på mange ømme punkter i bedriftssundhedsstrukturen, og det var da helt rigtigt, at hun prioriterede i sit seneste indlæg specielt de små virksomheder. Her er det på den ene side sådan, at de, der er ansat i en mindre virksomhed, reelt ikke får megen fornøjelse ud af disse 56 eller, som hr. Tommy Dinesen nu vil have det, ca. 30 bedriftssundhedstjenester, som simpelt hen normalt kun vil kunne overkomme de større virksomheder.

Men omvendt skal de små virksomheder ind under hele dette bureaukratiske system. For en halvanden måneds tid siden ringede en fortvivlet mand til mig. Han havde et hotel, der var så lille, så han kun havde 9 medarbejdere. Han stod lige over for eventuelt at skulle anskaffe nummer 10, men så fik han af gode venner og kolleger at vide: Det skal du lade være med, for så kommer du ind under bedriftssundhedsstje-